

Yüzyıl Öncesi Bu Gün

– KENAN KOÇ · 18 Mart 2015

Bir er, iki er, üç er
Oldular yüzlerce bin er
Kimi okulunu bıraktı
Kimi ana babayı, yarini...
Bir araya geldiler
Vatanın her köşesinden

Birer birer; derken
Bir çığ gibi büyüdüler
Henüz yaşamlarının

En erken demlerindeydiler.

Suyun bile özlemi var
Hep denizlerine akar.
Baba ocağında hüzün
Gözlerde yaş,
Yüreklerde yangınlar
Özlemleriyle soldu
Gencecik fidanlar !

Oysa bir damla su
Bir parça topraktılar.

Bir kuşun ötüşü
Bin kurşun atışıyla söndü
Yaşanacak topraklar için
Ölündükçe öldü.

Birer, ikişer, üçer; derken
Biner biner gittiler

Namluların kurşun seslerinde
Henüz yaşamlarının en erken
Demlerindeydiler

Toprakları toprak oldu
Ve o saf ruhları

Cennet nehrine doldu

Yükleri yakar
Suyu yakamazlar
Karışmasın diye yaban damlalar
O yaman adamların özlerine
Gömmeden önce
Şehitleri yıkamazlar

Toprağa katılan
Canları vatanımızı büyüttü
Damla damla kanları
Bayrak süzdükçe süzöldü

Bir er iki er üç er
Derken
Yanıp yanıp söndüler
Şimdi o nehrin en sevilen
Yerlerindedirler.